

20. Slut mig i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 19. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 18. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 17. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 16. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 15. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 14. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 13. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 12. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 11. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 10. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 9. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 8. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 7. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 6. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 5. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 4. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 3. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 2. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 1. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!

Den Andra.

20. Slut mig i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 19. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 18. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 17. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 16. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 15. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 14. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 13. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 12. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 11. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 10. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 9. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 8. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 7. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 6. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 5. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 4. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 3. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 2. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!
 1. Enn jag i ut din samning
 i hjerter ditt mitt namn!

på eder Guds vrede och onåder, ty den som står, se till
 att han ej faller full, vill ni ej honom ta, den bör ni
 ej bedra, med falska ord och miner, som wille i den ha.
 19. Jag ber er gossar alla, också till minnes föra, för-
 baslen eder icke att älska någon mō, betänken eder liit
 hwad i bören göra, I kan så snart för glädje så sorg
 och bitter nöd, som det mig har gått, den jag efterstätt,
 den här jag hjertligt älskat, men hon har mig försmätt.
 20. Till slut jag mig bereder, att afsked af dig taga,
 adjo min föra engel Gud ware dig nu hos, men allt
 hwad jag dig beder och allt hwad du må laga, så swik
 ej flera gossar, min enda täcka ros, som du gjort emot
 mig, det beder jag dig, säg häldre då rent ut, att jag
 vill ej ha dig.
 21. Adjo och farväl min enda hjertans föra, haf tack
 för alla stunder jag såfängt älskat dig, bed Gud att jag
 nu aldrig mer kommer dig så nära, att dina ögon ej en
 gång må städa mig, jag usle får war nöjd, när jag ser
 du är böjd, att mig öfvergifwa, nu läser du sätt fröjd.
 22. Haf tack för mig min wän, och min utvalda
 flicka, haf tack för hvarje timma jag dig bestäda fått,
 haf tack för du mig sågnat med dina ögon gwicka, du
 skall och mig förlåta om jag nu fel begått, mot dig min
 wän så får, att wore jag dig när, jag skulle allt af-
 bedja om jag gjort dig förnär.
 23. Nu är jag lik den dufwan, som makas sin borts-
 mistar, hon söker bitterliga med en bedröflig sång, hon
 sätter sig i skogen uppå de torra qwislar, och tiden faller
 henne beswärlig, swär och läng, så är det och för mig,
 ja Gud förbarne sig, mitt hjerta vill då brista, när jag
 tänker på dig.
 24. Så sant som Herren lefwer, jag aldrig förglöm-
 mer, så länge blodet röres och är i hjertat warm, ja än-
 da till den stunden, mig swarta jorden gömmer, sen hop-
 pas jag att slippa så utaf werlden hem, jag säger dock
 till slut, af hjertat mitt rent ut, min kärlek till dig brin-
 ner och aldrig slöknar ut.

GS 1201

Twenne

mycket wadra

Kärlek's = Wisor:

Den första:

Hjertat flappar i mitt bröst, m. m.

Den Andra:

Med ett bedröfwadt sinne, jag denna wisan strifwer ic.

18. Men hwad hjelper mig, min stora sorg beskriwa,
 när ingen utan Herran den allena wet, om jag hjer-
 tat än skulle i bröstet sönderriwa, det lärar nu ei hjer-
 tas om jag än blodet gret, men nog är det hårdt och
 faller för mig swårt, att lesa uti werlden när hjertat
 det är färdt.
 17. Dock kan den tiden komma, du en gång ångrar
 detta, att du mig begabbat och gjort af mig förakt, dock
 bör jag icke ständra, det är mig slett med rätta, när jag
 ei lydde rådet af folket som så sagt, att du skall swika
 mig, fast jag högt älska dig, Gud wet att jag dig älskade
 af hjertat innerlig.
 16. Men fast jag ei är riker, så wet att han lesar,
 den som här uti werlden mig icke hjälper än, om jag på
 honom hoppas han mig ei öfvergifwer, fast jag är öf-
 vergifwen af dig min bästa vän, det kostar wäl uppå,
 att jag dig ei kan få, så ste dock Herrans wilja, den går
 jag ei ifrån.
 15. Men hade jag haft pengar, och varit rik som an-
 dra, jag mig då föreställer jag kanske blifwit hörd, men
 nu är jag beswiken och måste från dig wandra, ditt
 hjerta är orörligt, du blir allsemit rörd, för dig står det
 till, att göra hwad du vill, att wara mot mig både sal-
 ster och mild.
 14. Men om du swiker mig, skall himlen dig belöna,
 falskhet, olyckor de stola för dig på, sorg och bekymmer
 de stola dig då mörka, ehwarest du dig i werlden wända
 må, ja all den sukt och år, som nu ifrån mig går, de
 stola på dig drabba så sant som Gud kan rå.
 13. Alla mina dagar, så harwer jag betraktat, att
 aldrig någon lycka har varit med dem än, som harwer
 en gosse så nedrigen föraktat, när han har henne håle-
 lit allt för sin bästa vän, jag fruktar det lär gå, för
 dig lika så, det grämer wäl mitt hjerta när jag det tän-
 ker på.
 12. Dock beder jag till Herran, han dig den synd
 tillgifwer, fast jag här i werlden ei mer kan hafwa ro,
 jag derfore detta min dårskap och tillfriskwer, när jag

mer ditt ljufliga ljud, den quistan som brann, hon ba-
 stigt förswann, likt stjernan som sig slapper och ei få-
 stas kan.
 5. Men hwad hjelper mig, min stora sorg beskriwa,
 när ingen utan Herran den allena wet, om jag hjer-
 tat än skulle i bröstet sönderriwa, det lärar nu ei hjer-
 tas om jag än blodet gret, men nog är det hårdt och
 faller för mig swårt, att lesa uti werlden när hjertat
 det är färdt.
 6. Dock kan den tiden komma, du en gång ångrar
 detta, att du mig begabbat och gjort af mig förakt, dock
 bör jag icke ständra, det är mig slett med rätta, när jag
 ei lydde rådet af folket som så sagt, att du skall swika
 mig, fast jag högt älska dig, Gud wet att jag dig älskade
 af hjertat innerlig.
 7. Men fast jag ei är riker, så wet att han lesar,
 den som här uti werlden mig icke hjälper än, om jag på
 honom hoppas han mig ei öfvergifwer, fast jag är öf-
 vergifwen af dig min bästa vän, det kostar wäl uppå,
 att jag dig ei kan få, så ste dock Herrans wilja, den går
 jag ei ifrån.
 8. Men hade jag haft pengar, och varit rik som an-
 dra, jag mig då föreställer jag kanske blifwit hörd, men
 nu är jag beswiken och måste från dig wandra, ditt
 hjerta är orörligt, du blir allsemit rörd, för dig står det
 till, att göra hwad du vill, att wara mot mig både sal-
 ster och mild.
 9. Men om du swiker mig, skall himlen dig belöna,
 falskhet, olyckor de stola för dig på, sorg och bekymmer
 de stola dig då mörka, ehwarest du dig i werlden wända
 må, ja all den sukt och år, som nu ifrån mig går, de
 stola på dig drabba så sant som Gud kan rå.
 10. Alla mina dagar, så harwer jag betraktat, att
 aldrig någon lycka har varit med dem än, som harwer
 en gosse så nedrigen föraktat, när han har henne håle-
 lit allt för sin bästa vän, jag fruktar det lär gå, för
 dig lika så, det grämer wäl mitt hjerta när jag det tän-
 ker på.
 11. Dock beder jag till Herran, han dig den synd
 tillgifwer, fast jag här i werlden ei mer kan hafwa ro,
 jag derfore detta min dårskap och tillfriskwer, när jag

Hjertat flappar i mitt bröst;
 Lilla vän, min enda tröst!
 Är jag frän ditt hjerta sluten,
 Vill jag ensam dö.
 2. Aldrig kan jag glömma dig,
 Fast jag swiken är af dig,
 Ty ditt namn är redan skrifwet
 I mitt hjerta in.
 3. När som andra roa sig,
 Ingenting förnöjer mig:
 Alla gröna lunder blefna,
 Om jag saknar dig.
 4. Kommer du ei mer ihåg,
 Då du wid min sida låg,
 På min arm, du lilla söra!
 Gud det endast låg.
 5. Hand i hand och bröst mot bröst,
 War det ei en ljuflig tröst?
 Döden skulle endast skilja
 Öf ifrån hwaran.
 6. Allt hwad du och jag, min vän,
 Talte om den kärleken,
 Hwarje kyss och samntag wäkte
 Lif i kärleken.
 7. Vägen mellar dig och mig
 War mig så behagelig,
 Hwarje gång jag dig besökte,
 Som en rosen stig.
 8. Tiden mellan hwarje gång
 War mig alltid dryg och lång,
 Ingen kunde hjertat hindra,
 Salskhet eller twång.
 9. Om dagen är du städs för mig,
 Om natten drömmar jag om dig,
 Aldrig nänsin jag wäl tänkte
 Att beswika dig.
 10. Öra rann det i min håg,
 När jag wid din sida låg: